

דגים אדומים

לטאטא את מנגוני השחיתות והשרירות מן הבמה הציבורית. על כן המציאו שורה של „דגים אדומים“, שמטרתם לבלבל את הציבור ולהטעות את חושו הבריאי. זהו גל ההשמצות, טענות השואו והטענות הפרובוקטיביות, המכוננות נגד רשימת העולם הזה — כוח חדש.

לשיא הגיעו הדברים השבוע כאשר חילקו אנשי חרות בירושלים כרוז באסיפת רשימתנו, כחלק מנסיונם (שלא הצליח) לפוצץ את האסיפה. כרוז זה, שהתיימר להציג שאלות, היה מורכב מהשמצות אישיות גסות, שקרים מתועבים ו„שאלות“ פרובוקטיביות.

אין אנו חוששים מפני שאלות כפוג זה. אנו מוכנים לענות על כל אחת מהן — במפורט, בגלוי ובכנות. אנו מאמינים כי „דגים אדומים“ אלה יתנקמו בכעליהם — וכי הסירחון, אותו ניסו להדביק לנו, יודבק בהם עצמם.

החל בגליון זה ועד הבחירות, נענה בעמודים אלה לטענות העיקריות המושמעות נגדנו. תוך כדי כך נענה גם על שאלות הנשאלות בכנות, הראויות לתשובה באותה רוח. אוהדי רשימת העולם הזה — כוח חדש, המנהלים עשרות ויכוחים ביום, והנתקלים אף הם ב„דגים אדומים“ אלה, מוזמנים להשתמש בתשובות, להרחיבן ולפרטן. כשהם נתקלים בדג חדש — יודיעו לנו על כך.

כבודאי יביאו את רעיונותיהם אלה בפני מטכ"ל-השלום. רעיונות אלה יכללו הצעה מעשית לפתרון יעיל ומוסרי של בעיית הפליטים, בצורה שתתאים לצרכים הבטחוניים, הכלכליים והפוליטיים של המדינה.

הזעקה על „החזרת מיליון פליטים“ היא דחליל, שנועד לעורר פאניקה בלב המוני ישראל ולהסיח את דעתם מתופעות הרודנות, השחיתות והקנוניות בוירה המפלגתית.

עתון כורנוגראפי

„העולם הזה“ הוא עתון פורנוגרפי גראפי. איך אפשר לשלוח את עורכיו של עתון כזה לכנסת?

התשובה: העולם הזה אינו עתון פורנוגרפי. המונח „פורנוגרפיה“ מוגדר בחוק הפלילי, ואילו אפשר היה להפעיל סעיף זה נגד העולם הזה, היה המישטר עושה זאת מומן.

אגדת „פורנוגרפיה“ של „העולם הזה“ נוצרה על-ידי העסקנים המושחתים, ש„העולם הזה“ חשף את מעליהם. מכוון שלא יכלו לענות לגילויי העתון, השתמשו בטענה הישדופה כי „אין הם רואים צורך לענות לעתון פורנוגרפי“.

כשטענה כזאת חוזרת אלפי פעמים בטאגוני המישטר, היא יכולה להשאיר — כמו כל שיטת-מוח — מישקע מסויים בלב אנשים חסרי מחשבה עצמית. אך אין לכך קשר לאמת.

העולם הזה הוא עתון פוליטי, המכיל חלק בידורי קל. בכך אינו נבדל מעתונים מכובדים רבים בעולם, המיועדים להמונים רחבים.

החלק הקל עוזר להעולם הזה להשיג ולקיים את התפוצה ההמונית, שהיתה דרושה הן לעצם קיומו, הן להרחבת השפעתו הפוליטית. הוא דמוי לשלב הראשון של טיול רב-שלבי — שלב שכל תפקידו אינו אלא להכניס את החלית הקטנה למסלולה.

בהיותו נרדף על-ידי השלטונות, מוחרם על-ידי המשק הכפוף להם, ונתון למיגבלות החמורות של מדינה קטנה בה מיספר קוראי העיברית קטן עוד יותר — היתה זאת השיטה היחידה להבטחת קיום העתון. האלטרנטיבה היחידה היתה קבלת סובסידיה מידי אחת המפלגות — דבר שהיה מהווה בגידה ביעוד העתון.

שום שבועון פוליטי-המוני אחר לא הצליח להתבסס ולהחזיק מעמד בארץ מאז קום המדינה.

דווקא כיום, כאשר התלכד פניו „העולם הזה“ כוח חדש, אידיאליסטי ורבי-יכולת — מוכח בעליל ששיקולים אלה היו נכונים.

התכונות שיש להישמר בפניהן לגבי חברי כנסת הן שחיתות, קארייריזם וציניות — ולא אמונה בקדושת-החיים, אפילו אם היא מוכתרת באינה תואמת את השקפת החברים האחרים.

המאבק למען השלום הוא אחד מעקרונות-היסוד של הרשימה, וטבעי כי גם סרבני-מלחמה מוצאים בה את מקומם.

הרשימה, בתור שכזאת, מאמינה שקיום בטחון-המדינה כאמצעים צבאיים הוא חיוני לקיום המדינה, עד אשר יושג השלום אשר לו נקדיש את חיינו.

מפלגה „קיינוח“?

כבר יש בכנסת יותר מדי מפלגות. מה הטעם להוסיף אליהן מפלגה קיקירינית נוספת?

התשובה: כל המפלגות הקיימות בכנסת, להוציא אחת או שתיים, מהתן למעשה מפלגה גדולה אחת. הן מאוחדות בתפיסות-היסוד של המישטר הישן, הן משתתפות בחלוקת-השלל, ואין ביניהם הבדל מהותי.

סיעתנו תייצג בכנסת את עקרונותיו של מישטר חדש, ופתרונות חדשים לבעיות היקיום הלאומי. מישקלה הסגולי לא יימנע כי מיספר חבריה.

ככס זה תלוי אם נהיה בכנסת השישית רק סיעה בעלת מישקל איכותי, או גם בעלת מישקל מיספרי גדול יותר. בכנסת השישית לא נהווה אלטרנטיבה ל-שלטון, אלא אלטרנטיבה לאפוזיציה. אם נציג ליד בתפקידנו זה, תהיה זאת תרומה מכרעת להקמת תנועה חדשה, גדולה ורב-תחומית, שתשא את עיניה להקמת המישטר החדש בהמשך דרכנו.

הדחליל של „גיליון הפליטים“

האם אתם בעד החזרתם של מיליון פליטים ערביים לשטח ישראל?

התשובה: בצורה זו, זוהי שאלה אחילית. בהתאם לעקרונותיה, תילחם סיעת העולם הזה — כוח חדש למען שלום ישראלי-ערבי. היא תובעת להקים מיניסטריון מיוחד לענייני השלום. מיניסטריון זה יכלול מטה-כללי, שיהיה מורכב ממומחים ושיתכנן, יזום ויבצע מיבצעי-שלום. בפני מטכ"ל-שלום זה יובאו כל ההצעות למיבצעי-שלום, של כל החוגים שוחררי-השלום במדינה.

מועמדי רשימתנו, שרעיונותיהם בשטח זה, זכו לתשומת-לב רבה בין מנהיגי המרחב, בקונגרסים בינלאומיים ובעתונות העולמית,

בפעם הראשונה מאז קום המדינה — ולמעשה בפעם הראשונה מזה דור שלם — צפויה סכנה למונופול של המפלגות הישנות. כוח חדש מאיים על מונופול זה. הוא מאיים לשבור את השלטון הבלעדי של המנגנונים המפלגתיים, המחלקים ביניהם את שלל המדינה. זוהי „רשימת העולם הזה — כוח חדש“.

המפלגות הישנות אינן מעוות להתחכך עם רשימה זו בגלוי. הן קשרו ביניהן קשר-השתקה, לבל יזכר שם הרשימה ברבים. הבטאון העיקרי של המישטר הישן — „קול ישראל“ — משרת את כל המפלגות, אך מחרים למעשה את הכוח החדש.

תחת יוכוח ענייני — באה תעמולת-הלהש. תחת דיון ממושך על טענותינו והצעותינו לשינוי פני המדינה — באים פרובוקציות, השמצות וזכובים, הנמסרים מפה לאוזן.

במטע זה בולטת תופעה שהאנגלים קוראים לה „דגים מלוחים אדומים“. הכוונה היא לטכסים של גנבים, המבקשים לסכל את פעולת-העיקוב של כלבי-גוש, על-ידי כך שהם מעבירים על דרך-בריחתם דג-מלוח מעושה (שצבעו אדום). בהגיע הכלב לקטע זה, מטשטש ריח הדג את חוש-הריח שלו, והוא מאבד את עקבות הגנב.

המפלגות הישנות חוששות פן יגלה הציבור סוף-סוף את עיקבות האמת. הן חוששות פן יובילו עיקבות האמת את הציבור למסקנה שיש להעניק לכוח חדש את היכולת

הם רוצים להרוויח כסף...

אורי אבנרי ושלום כהן רוצים כסף. הכל להרוויח כסף. בשביל זה יש להם עתון. עכשיו הם פוחדים כי הממשלה תסגור להם את העתון בעזרת חוקי המשוואה. הם רוצים להיבחר לכנסת כדי להמשיך לחוציא את העתון ולעשות כסף.

התשובה: העולם הזה איננו, ומעולם לא היה, עסק שנועד לצבור רווחים לבעליו. בכל חמש-עשרה שנות כהונתם של העורכים הנוכחיים (שהם גם בעלי-המניות של העתון), לא חילק העתון אף פרוטה אחת כדיבידנדה לבעלי-המניות. העורכים הסתפקו במשכורות בלבד. משכורות אלה אינן עולות על התעריף הקבוע מטעם אגודת העיתונאים.

ודירות מגוריהם. הם משתמשים ברכב השייך לעתון. גם אילו היה להם רכוש, לא יכלו ליהנות ממנו, כי מזה 15 שנה לא יצאו אף פעם אחת לחופשה.

הקו הפוליטי של העתון גרם לכך שהממשלה הטילה עליו חרם כלכלי טוטאלי. המופעל מזה 15 שנה. חרם זה מקיף את מפעלי הממשלה, ההסתדרות, הסוכנות והמפלגה, המהחיים את הרוב הגדול של נותני המודעות בארץ. החרם כולל גם את איה-זמנת העתון לצה"ל, למשטרה, לאג"ע ולשאר הגופים הכפופים לשרירות מפלגתית. חרם זה עלה לעתון מיליוני לירות — סכום שהיה כולו הופך רווח בידי בעליו.

אילו רצו עורכי „העולם הזה“ להבטיח את המשך קיום העתון תוך הקרבת עקרונותיו, יכלו למכרו למפא"י בכל רגע, ולחיות בעושר כל ימי חייהם. בצורה זו היה גם „הוקילשוין הרע“ מתבטל מעצמו.

במדינת ישראל אין איש „עושה כסף“ בניגוד לרצון הממשלה. במישטר הקיים „עושה כסף“ זה שהממשלה רוצה ביקרו.

המועד אנון זכרונ

איך יכול להיות סרבני-מלחמה מועי-מד ברשימה שאחד מעקרונותיה הוא הבטחת בטחון המדינה?

התשובה: אחוז החייילים הקרביים בין מועמדי רשימת העולם הזה — כוח חדש עלול על זה שבכל שאר הרשימות, כולל אותן הדוגלות בבטחוניים ובושבוני ניום צעקני.

בראש הרשימה עומד חייל-קומנדו פצוע-קרב. בין המועמדי דים מצויים לא רק חיילים מצטיינים של מלחמת-השיחור ושני מפקדים אחראיים בצה"ל, אלא גם מתנדבי הכריגאדה העיברית וחיל ששירת בכריגאדה הבינלאומית בספרד. ברשימה זו יש מקום לפאציפיסט, כשם שיש בה מקום לכל אדם המוכן ללחום למען השלום.